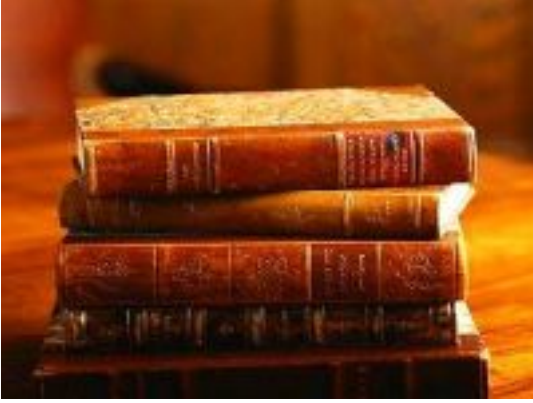

1. cilt 54. mektubtan

Yakinen biliniz ki bid'atçının sohbeti, kafirin sohbetinden daha fesatlıdır. Bid'atçıların hepsinin en kötüsü, en düşüğü, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabına buuz eden (ŞİA) taifesidir. Muhakkak Allahu teala yüce Kur'anında, şu taife için kafirler diye ferman buyurdu, şöyle ki Hak subhanehu ve teala buyurdu: **“Kafirler onlarla öfkelenisin için...”**

Kur'anı ve şeriati tebliğ ediciler, ashabı kiramdır. Ashab, taan edilen-ler olursa, bu durumda Kur'an ve şeriata da taan etmek lazım gelir. [\[1\]](#)

Hazreti Osman ibni Affan (üzerine Allahın rızası olsun), Kur'anı cem etti. Eğer Osman taan edilir olursa, Kur'an da taan edilmiş olur. Zındıkların itikadından Allah'a sığınırız.

Üzerlerine Allahın rızası olsun, ashab arasındaki ihtilaflar, kavgalar ve savaşlar, nefsanî heva yüzünden değildi. Zira onların nefisleri, beşerin en hayırlısının (aleyhis-selam Efendimizin) sohbetinde tertemiz olmuş, emmarelik vasfından kurtulmuştu. Fakat inancımız o ki hak, Ali kerremallahu vechehu tarafında idi. Hata, muhalifleri tarafında idi. Fakat bu hata, ictihadî bir hata idi. Bu ise fasıklık derecesine götürmez. Bilakis, bu gibi hatalarda levmetmeye/sövmeye imkan yoktur. Bunda bile hata eden için, sevaptan bir derece vardır.

Yezid [\[2\]](#), saadetten uzak olup ashabtan değildi. Saadet sahasından uzak olmasında hiç kimsenin (itiraz eden) bir sözü yoktur. Zira yaptığı işi, Firenk kafiri yapmaz. Ehli Sünnet alimlerinden bazıları ona lanet etmekte duraklamışlardır, ondan ve işinden razı oldukları için değil, belki dönmesi veya tevbe etmesi ihtimaline riayet ettikleri içindir. [\[3\]](#)

Şerefli meclisinizde her gün, Kutbuz-Zaman Mahdum-ul Alem'in, Resulullah'ın ashabını medih hakkında yazdığı kitaptan bir miktar okumak gerekir. O'nun ve diğerlerinin üzerine salat ve selam olsun. Hangi çeşit bir edeple onları zikretmiş, taki muhalifler mahcup ve zelil olsun.

Muhakkak şu azgın ve yoldan çıkmış taife, şu günlerde (ashaba dil uzatmakta) daldırdılar, çok fazla söz ile haddi aştılar, sözleri ufuklarda ve etrafta yayıldı. Onların fesadlarını açıklamakta, bu sebeble bazı açıklamalar yazdık ki şu taifeden olanlar, şerefli meclisinize katılmasın, kıymetli mahfilinizde onlar için bir itibar olmasın.

Allahu subhanehu, razı olunmuş yolda sizi sabit eylesin.

[1] Ashabın aleyhine konuşulursa, onların naklettiği Kur'an aleyhine konuşulmuş olur.

[2] Yezid, Hazreti Muaviye radiyellahu anhunun oğludur, ashab değildir. Hazreti Hüseyin'e (radiyellahu anhu) yaptığı zulüm ve haksızlıktan dolayı büyük günah işlemiştir. Fakat dinden çıktığına hükmedilmemiştir; aksi takdirde o zamanki müslümanlar, başlarında bulunan bir kafiye itaat etmişler hükmünde olurlardı. Böyle kargaşa ve fitne zamanında Ehli Sünnet'in yolu, ıslah niyetiyle idarecilere nasihat etmektir. Savaşa ve kargaşalığa sebep olmak değildir.

[3] Ehli Sünnet'e göre açıkça kafir olarak ölmeyen kimselerin peşinden lanet edilmez. Şeytana sövmektense, salavat okumak daha efdaldir.